

Valglisten, have ingenting at betyde, da vi jo ikke her have plejet at afgøre et Valgs Gyldighed efter Principper, men kun efter den Realitet, om der er stemt af flere, end der havde Lov til at stemme, og kun efter det alene.

Den ærede Ordfører fremdrog enkelte Ting, deriblandt en, som jeg gerne vilde nævne. Det var det, at en Stemmemodtager skulde have hjulpet en Vælger med at afkrydse hans Stemmeseddel og have gjort det, saa vidt jeg forstod, udenfor det hemmelige Rum. Ja, det er naturligvis en Uregelmæssighed, det skal erkendes, og det bør ikke finde Sted. Men saa vidt jeg mindes, staar der i Klagen, at det kan bevidnes af to andre Stemmemodtagere. Det er ganske paafaldende, synes jeg, at to Stemmemodtagere, som selv en tredje Stemmemodtager hjælpe en Vælger med at afkrydse Stemmeseddelen, ganske rolig gaa med denne Klage hen til deres Parti-forening i Stedet for at gaa til det rette Forum, Valgbestyrelsens Formand. Disse Herrer synes ganske at glemme, at de ere der i Kraft af et borgerligt Ombud som tilsynsførende Vælgere, og at de have en Pligt og navnlig en Tavshedspligt overfor alt, hvad der foregaar ved Valget. Men de Herrer synes ikke at have opfattet deres Stilling paa den Maade, de synes at mene, at de have været der som konservative Klubmedlemmer og at have sporenstrengs at meddele deres Organisation, hvad der foregik af interessant ved Valget. Naar man har villet vende det mod denne enkelte Stemmemodtager, bør det ogsaa vendes mod de andre to, der ere rendte med denne Sladder hen til deres Organisation, hvorimod de skulde være gaaede til deres Formand for Valgbestyrelsen.

I øvrigt er denne Klage jo, man kan godt sige, mønstergyldig som Stilkunst betragtet. Den svælger ligefrem i Udtryk, som ikke ere forbindende, i vage Udtryk: „Der er, saa vidt vides, sket det og det“. Ja, saa vidt vides. Hvem ved nu, hvad der er sket? Men saa vidt vides i al Almindelighed, er der stemt paa den og den Maade. „Valgbestyrelsen skal have modtaget Stemmer fra den og den“. Der er ingen, der er bunden ved et saadant Udtryk. Det er saa rart bekvemt at sige, at den skal have gjort det, men om den har gjort det, ved man blot ikke, men den skal have gjort det, det siger Per og Povl. „Der synes heraf at fremgaa“. Ja, hvad synes der at fremgaa. Nej, det skal fremgaa af Klagen, at der er sket det og det, og ikke, at der siges, at der er sket det

og det. Jeg synes, at Klagens Indhold med disse vage Henvisninger aldeles ingen Betydning har. Man kunde sammenfatte disse Udtryk i dette almindelige: Ja, jeg ved ikke, om der er sket noget, men jeg tror det nok. Men det er jo et en lille Smule for svagt Grundlag for en Klage over et Valg, og det kan dog vel ikke passere. For øvrigt vil jeg gerne sige med Hensyn til denne Stemmemodtager, jeg omtalte før, at det kan jo have sine rent fysiske Grunde, at han har maattet gøre det, vel at mærke, mener jeg, ikke udenfor det hemmelige Rum, men indenfor, thi der er i de forskellige Kommuner ikke alle Steder valgt Stedfortræder for den Mand, som ifølge Valgløvens § 41 skal bistaa Vælgerne. Jeg har taget nogle af de Sogne, som ere omtalte i Klagen og i Valgprotokollen. Det viser sig da, at i Gentofte Kommune har man haft en udpeget til at bistaa Vælgerne, og der har været 3 Afløser, i Lyngby-Taarbæk Kommune var der en udpeget, men ingen Afløser, i Søllerød ligeledes en udpeget, men ingen Afløser, i Gladsaxe ligeledes en, men ingen Afløser, i Herlev en og kun en Afløser, i Værløse en og ingen Afløser, i Ballerup-Maaløv ligeledes en med en Afløser. Man ser altsaa, at det er ret vilkaarligt, som man har opfattet denne Bestemmelse i § 41. Det fornuftigste er selvfølgelig at sikre sig, at der er en Mand til at træde i vedkommendes Sted, som er udpeget til at hjælpe Vælgerne, men naar det ikke er sket, og der for vedkommende indtræder noget menneskeligt, ja, hvad skulle saa de andre gøre, som sidde paa Stedet, naar der kommer en Vælger, der skal bistaas; de maa naturligvis tage Affære, de maa tage Livet, som det er. Naar der kommer en Vælger hen og vil have Hjælp til at afgive sin Stemme, og den, der er udpeget, ikke er der, og hans Suppleant heller ikke er til Stede, saa maa de andre hjælpe.

Der er et Punkt i Klagen her, som er, synes jeg, en ligefrem klassisk Type paa, hvorledes en Valgklage ikke skal se ud. Der siges her, at der ifølge Valgprotokollen efter senere Optælling manglede 6 af de udleverede Stemmesedler og Konvolutter, og det skal i hvert Fald bevise, at Stemmemodtagerne ikke have været tilstrækkelig agtpaaagivende. Nu passer Tallet for det første ikke, thi Valgprotokollen angiver 8 Stemmer, men at det i hvert Fald skulde bevise, at Stemmemodtagerne ikke have været tilstrækkelig agtpaaagivende, er jo ganske grebet ud af Luften. Det beviser nemlig ingen Verdens